

سپہ سالار
انور خط

فارسی باستان

فرماندہ نیو فرسی

فارسی باستان :

فارسی باستان به الفبایی نوشته شده است که میخی نامیده می شود
ظاهراً داریوش بزرگ دستور داده است که الفبایی برای فارسی باستان ساخته
و این زبان بدان نوشته شود . الفبای فارسی باستان از الفبای اکدی و الفبای
اکدی از الفبای سومری گرفته شده است . این الفبا 36 حرف ، 2 واژه جدا کن ،
8 اندیشه نگار و نشانه هایی هم برای نشان دادن اعداد داشته است که تنها
برخی از آنها به جای مانده است . هریک از حرفهای الفبای میخی به جز سه
حرفی که برای نشان دادن مصوتها به کار می رود مصوتی هم همراه دارد به
همین علت الفبایی هجایی است ، الفبای فارسی باستان از چپ به راست نوشته
می شود و پس از هر حرف یک واژه جدا کن گذاشته می شود.

نحوه رمز گشایی خط میخی فارسی باستان

خط میخی فارسی باستان پس از انقراض دولت هخامنشی از رواج افتاد و خواندن آن فراموش شد؛ تا
اینکه ، اخبار و گزارش هایی که جهانگردان و سیاحان اروپایی از اوایل قرن هفدهم میلادی به این سوی ، به هنگام سیر و
سیاحت در شرق و بازدید از ویرانه های تخت جمشید ، فراهم کرده بودند ، توجه دانشمندان اروپایی را به آن جلب
نمود . در قرن هجدهم میلادی ، چندین کتیبه به خط میخی فارسی باستان در اروپا منتشر شد ، از آن جمله است
رونوشت کامل یکی از کتیبه های داریوش در تخت جمشید (DPC) که ، شاردن Chardin جهانگرد معروف فرانسوی ،
در سال 1711 ، آن را منتشر کرد ؛ همچنین کتیبه ای از خشایارشا بر روی گلدانی از سنگ مرمر که کنت کایلوس Count
Caylus ، در سال 1762 ، گزارشی درباره آن به محافل علمی آن روزگار ارائه نمود .
در سال 1765 ، کارستن نیبور Carsten Niebuhr رونوشت های دقیقتری از کتیبه سه زبانی تخت جمشید تهیه کرد و
پس از بازگشت از شیراز ، در سال 1778 ، به انتشار آن پرداخت . نیبور از بررسی این اسناد به خوبی دریافت که ، کتیبه
ها از چپ به راست و به سه گونه نظام خطی کاملاً متفاوت از هم نوشته شده اند . چند صباحی بعد ؛ در سال 1798 م ؛

yasna33@yahoo.com

اولاف گرهارد تیخسن Olav Gerhard Tychsen پی برد که این سه نظام خطی متفاوت در کتیبه ها ، در حقیقت ، مبین سه زبان مختلف هستند و نشانه میخ مانند موربی که در ساده ترین نوع این سه شیوه کتابت به طور منظم پس از چند علامت تکرار می شود ، ظاهرا نشانه مقسم کلمات بوده است . اما او ، به اشتباه ، این کتیبه ها را متعلق به دوره اشکانیان دانست . در سال 1802 م ؛ فردریش مونتر Friedrich Munter مستقل از تیخسن ، علامت واژه جداکن را در این کتیبه ها تشخیص داد و تصور کرد که ، گروهی از نشانه هایی که در این سنگ نبشته ها بیشتر از نشانه های دیگر تکرار می شود ، احتمالا بر مفهوم « شاه » و « شاه شاهان » دلالت می کند . او از روی برخی از قراین احتمال داد که کتیبهها متعلق به دوره هخامنشی هستند . علیرغم مساعی مستمر این دانشمندان و چند تن دیگر ، هنوز پیشرفت واقعی در گشودن رموز خط میخی فارسی باستان حاصل نشده بود ، تا اینکه گئورگ فردریش گروتفند Georg Friedrich Grotefend آلمانی ، در سال 1802 ، به این کار همت گماشت .

گروتفند کار خود را با تطبیق و مقابله دو کتیبه از تخت جمشید (کتیبه های DPA و XPE) شروع کرد و دیری نگذشت که به موفقیتی چشمگیر دست یافت . او نیز ، تصور کرد که کتیبه ها به سه شیوه خطی متفاوت نوشته شده اند ، میخ مورب در آنها علامت یا نشانه واژه جداکن است ؛ کتیبه ها به پادشاهان هخامنشی تعلق دارند و اساسا حاوی اسامی و القاب این پادشاهان اند ، و زبان ساده ترین نوع این نبشته ها – که در اصل به فارسی باستان بود - شبیه و همانند زبان اوستایی است . او همچنین ، احتمال داد که القاب و عناوین پادشاهان هخامنشی مشابه القاب پادشاهان ساسانی است و القاب پادشاهان اخیر در آن زمان ، توسط سیلوستر دوساسی sacy Silvestre de به این صورت معلوم شده بود :

« X شاه بزرگ ، شاه شاهان ، شاه ایران و انیران ، پسر Y شاه بزرگ »

پیش از ذکر جزئیات مربوط به نحوه کار گروتفند ، برای سهولت مقایسه ، آوانوشت دو کتیبه ای که اساس کار او در رمز گشایی خط میخی فارسی باستان بود ، در ذیل ارائه می شود :

کتیبه داریوش DPa	کتیبه خشایارشا XPa
Darayavaush	x shayārshā
xShāyasiya vazarka	xShāyasiya vazarka
xShāyasiya xSāyasiyānām	xShāyasiya xShāyasiyānām
viShtāspahyā	DArayavauSh xShāyasiyahyā
Pusa HaxāmaniShiya	Pusa HaxāmaniShiya
haya imām tacaram akuanush)	

گروتفند به روشنی دریافت که در این دو کتیبه گروهی از نمادها عیناً تکرار می شود و گروهی دیگر با هم تفاوت دارد. بنابراین؛ نتیجه گرفت که کتیبه ها متعلق به دو پادشاه هستند؛ گروهی از نشانه هایی که عیناً یا با جزئی اختلاف تکرار می شود، معرف کلمه « شاه » است و گروهی که با هم تفاوت دارد، بر اسامی این دو شاه دلالت می کند. بر پایه این استدلال و نیز، بر اساس الگوی یاد شده کتیبه های ساسانی، او از این دو نبشته، کتیبه دوم، یعنی کتیبه خشایارشا را، موقتاً، به صورت زیر ترجمه کرد:

« X شاه بزرگ، شاه شاهان، Y شاه را پسر، هخامنشی »

ترجمه « Y شاه را پسر » بر اساس این تصور بود که واژه Y در سنگ نوشته اول، نخستین کلمه ای بود که کتیبه با آن شروع می شد و به نظر می رسید نام پادشاهی باشد که کتیبه به نام او نوشته شده است، اما همین نام در کتیبه دوم در جایگاهی پس از عنوان « شاه شاهان » با یک لاقه اضافی به کار رفته بود. به همین دلیل، او تصور کرد که این واژه از طریق همین لاقه اضافی با واژه بعدی، که مفهوم « پسر » داشت، ارتباط یافته است. علاوه بر این، گروتفند متوجه شد نامی که کتیبه اول با آن آغاز می شود، در کتیبه دوم در جایگاه نام پدر « X شاه » قرار گرفته است. از سوی دیگر، در کتیبه دوم پس از نام پدر کلمه شاه به کار رفته، در حالی که در کتیبه اول پس از نام پدر، این کلمه استعمال نشده بود. از این امر او نتیجه گرفت که، این دو کتیبه متعلق به پدر و پسر است که هر دو شاه بودند، اما پدر بزرگ پسر، شاه نبود. بنابراین، او در فهرست شاهان هخامنشی که از روی منابع یونانی به دست آمده بود، به دنبال نام پدر و پسر گشت که دارای مشخصات فوق باشند. در میان پادشاهان هخامنشی، نام کوروش و کمبوجیه از یک سو، و نام داریوش و خشایارشا از دیگر سو، می توانست مشمول این احتمال باشد. از این اسامی، گروتفند نام کوروش و کمبوجیه را کنار گذاشت؛ چون تصور می کرد این دو نام باید با حروف یکسانی شروع شوند، در حالی که اسامی مذکور در کتیبه ها با دو حرف مختلف شروع شده بودند. البته، در اینجا یک تصادف محض به یاری او شتافت؛ چون نام کوروش و کمبوجیه در خط فارسی باستان بنا به پاره ای از دلایل کتابتی با دو حرف مختلف شروع می شوند. به هر حال، مجموع این دلایل گروتفند را به این عقیده رهنمون گشت که نویسنده کتیبه دوم باید خشایارشا باشد و نویسنده کتیبه اول پدرش، داریوش، که پدر او گشتاسب (ویشتاسپ) عنوان شاه نداشت. مرحله بعدی، تعیین ارزش آوایی این علایم به عبارت دیگر تلفظ پارسی باستان این اسامی بود. در این مورد، گروتفند به صورت این اسامی در متون متاخر ایرانی توجه کرد و ارزش آوایی کلمات مورد بحث را به صورت زیر مشخص نمود:

• گونه صحیح اسامی در کتیبه ها	تلفظ پیش نهادی گروتفند
• V - i - sh - T - a - S - p	g-o-sch-t-a-s-p
• D - A - R - Y - V - U - sh	d-a-r-h-e-u-sch
• X - sh - Y - A - R - Sh - A	Kh-sch-h-a-r-sch-a

بدین ترتیب، گروتفند توانست ارزش آوایی 15 نشانه از حروف خط میخی فارسی باستان را معین کند . البته، بعدها، معلوم شد که از این 15 حرف ، فقط ارزش آوایی 10 حرف صحیح بوده است . علاوه بر سه نام یاد شده، لغات « بزرگ » و « شاه » تنها کلماتی بودند که گروتفند به درستی آنها را تشخیص داد و بعدها، در سال 1815، نام کوروش را در کتیبه مرغاب CMA شناسایی کرد .

پس از تلاش های گروتفند ، به دنبال یک وقفه نسبتاً طولانی ، در امر رمز گشایی، خط میخی فارسی باستان، دانشمندان دگرباره ، به این کار اهتمام ورزیدند . در سال 1826 م؛ راسموس راسک R. Rask دانمارکی در عبارت «شاه شاهان» لاحقه اضافی جمع را شناسایی کرد. در سال 1836 م؛ اوژن بورنوف O. Burnouf اوستا شناس فرانسوی توانست ارزش آوایی تعداد زیادی از حروف فارسی باستان را در یکی از کتیبه ها مشخص کند. او در سال 1839، پی برد که تعدادی از صامت های متصل به مصوت a را شناسایی کرد. او در سال 1839، پی برد که تعدادی از صامت ها فقط پیش از مصوت ا و تعدادی دیگر پیش از مصوت u به کار می روند؛ در سال 1846، راولینسون H. Rawlinson و هینکس Hinks ؛ در سال 1847 اوپرت Oppert هر یک مستقل از دیگری دریافتند که این صامتها هر کدام یک مصوت ا یا u به همراه دارند.

اوپرت همچنین، ساخت آواگروه های ai و au را در کتیبه های فارسی باستان روشن کرد و ، یادآوری نمود که صامت های غنه m و n در خط فارسی باستان پیش از واج های انسدادی به کتابت در نمی آیند. بدین ترتیب ، رمز خواندن خط میخی فارسی باستان گشوده شد و نهایتاً، راه برای خواندن خطوط میخی دیگر و به تبع آن دستیابی به ادبیات غنی بین النهرین هموار گشت.

گروتفند در حال بررسی و رمز گشایی دو کتیبه داریوش بزرگ و خشایارشا در گنجنامه همدان

yasna33@yahoo.com

نشانه های الفبای میخی فارسی باستان

شکل میخی حرف	حرف با تلفظ لاتین	حرف با تلفظ فارسی
	a-ā	آ - ا
	i	ای
	u	او

شکل میخی حرف	حرف با تلفظ لاتین	حرف با تلفظ فارسی
	ba	بَ
	pa	پَ
	ta	تَ
	sa	ثَ
	ja	جَ

شکل میخی حرف	حرف با تلفظ لاتین	حرف با تلفظ فارسی
𐬰	xa	خَ
𐬱	da	دَ
𐬲	ra	رَ
𐬳	za	زَ
𐬴	sa	سَ
𐬵	š	شَ
𐬶	fa	فَ
𐬷	ka	کَ
𐬸	ga	گَ
𐬹	la	لَ
𐬺	ma	مَ
𐬻	na	نَ
𐬼	va	وَ
𐬽	ha	هَ
𐬾	ya	یَ
𐬿	ç	ثَ
𐭀	č	چَ

yasna33@yahoo.com

شکل میخی حرف	حرف با تلفظ لاتین	حرف با تلفظ فارسی
	ji	جی
	di	دی
	vi	وی
	mi	می

شکل میخی حرف	حرف با تلفظ لاتین	حرف با تلفظ فارسی
	tu	تو
	du	دو
	ru	رو
	ku	کو
	gu	گو
	mu	مو
	nu	نو
	-	واژه جدا کن

yasna33@yahoo.com

اندیشه نگارها:

شکل میخی حرف	حرف با تلفظ لاتین	حرف با تلفظ فارسی
𐬑𐬑	xšāyasiya	شاه
𐬔𐬔, 𐬔𐬔	dahyāuš	سرزمین
𐬔𐬑 / 𐬔𐬔	auramazdā	اهورامزدا
𐬔𐬔	baga	خدا
𐬔𐬔	bumiš	زمین

نکات:

- 1- نشانه a در آغاز واژه، هم بیانگر صوت a بوده و هم بر صوت ā دلالت می کند
- 2- نشانه a در میان و پایان واژه، پس از صامت a دار نشان دهنده صوت ā است
- 3- مصوت i در پایان به صورت i-ya و مصوت u به صورت u-va نوشته می شود.
- 4- در فارسی باستان هرگاه h پیش از u قرار می گرفت نوشته نمی شد
- 5- نشانه های a دار در بیشتر موارد در آخر واژه بصورت ساکن خوانده می شوند

کتیبه داریوش تخت جمشید سطر 12 الی آخر

K I M : H I K ۱ I M E I K - E G K ۱ K K M K
 K I K ۱ - H E M ۱ M G E I - H I I M ۱ G E E : H M - H ۱
 E E M G - E ۱ E M ۱ K I I E I K ۱ E I K I
 E I K ۱ G : H M ۱ I - H M - H ۱ I E K M G - H ۱ M G E
 - H I I M ۱ M M G - E ۱ E M ۱ E I E M K
 M ۱ E M ۱ E I G K M E M ۱ E M ۱ I E
 G K M ۱ M E I K ۱ I - H M - H ۱ I E K M G - H ۱ - H M
 ۱ M - K K I K M ۱ - H M ۱ E I E M ۱ - H M ۱ E I G
 I K M E I - H ۱ - H M ۱ I E I G K ۱ M I : H ۱ M I - H ۱
 K M E - H ۱ - K E I I K M K I K ۱ M G E I - H I I
 M - H ۱ E M ۱ K I I E I K ۱ E I K I E I K ۱ M
 I : H - H I K ۱ K M E - H ۱ M G E I - H I I M ۱ I I M
 G - E ۱ E M ۱ K I I E I K ۱ E I K I E I K ۱

𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	sātiy	گوید
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	dārayavauš	داریوش
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	xšāyasiya	شاه
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	manā	مرا
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	auramazdā	اهورامزدا
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	upastām	یاوری
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	baratuv	برد
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	hadā	با
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	visaibiš	همه
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	bagaibiš	خدایان
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	utā	و
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	imām	این
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	dahyāum	سرزمین
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	pātuv	پاید
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	hacā	از
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	haināyā	دشمن
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	dušiyārā	خشکسالی
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	draugā	دروغ
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	abiy	به - به سوی
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	mā	نه
𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌𐬀𐬎𐬌	ājamiyā	آید (نفی = نیاید)

𐬀 𐬀 𐬀	aita	این را
𐬀 𐬀 𐬀	adam	من
𐬀 𐬀 𐬀 𐬀	yānam	بخشی
𐬀 𐬀 𐬀 𐬀 𐬀 𐬀 𐬀 𐬀	jadiyāmiy	درخواست می کنم
𐬀 𐬀 𐬀 𐬀 𐬀 𐬀 𐬀	aitamaiy	این مرا
𐬀 𐬀 𐬀 𐬀 𐬀 𐬀	dadātuv	بدهد

ترجمه:

داریوش شاه گوید : مرا اهورامزدا یاوری برد با همه خدایان و این
سرزمین را اهورامزدا بیاید از سپاه دشمن ، از خشکسالی ، از دروغ
به این سرزمین میاید ، نه سپاه دشمن ، نه خشکسالی ، نه دروغ. این
را من بخشی از اهورامزدا با همه خدایان در خواست می کنم . مرا
دهد این بخش اهورامزدا با همه خدایان.

معنی و آوانویسی چند واژه مهم در فارسی باستان:

yasna33@yahoo.com

𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀	yadiy	اگر - هنگامی که
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀	Rauchah	روز
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	Duvitiyam	دوم
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	didā	دژ
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀	āha	بود
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	avasā	آنگاه
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	apataram	دورتر از
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	šiyātim	شادی
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	xšayāršā	خشایار شا
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	vazarka	بزرگ
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	aivam	یک
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	ašiyava	رفت
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	pasim	راه - مسیر
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	avam	آن
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	pasāva	پس از آن
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	yasā	هنگامیکه
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	kāra	سپاه
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	xšap	شب
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	gaubatā	گفت
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	avaina	دید
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	gastā	بدی
𐬵𐬀𐬎𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀𐬵𐬀	avarda	رها کن

𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀	vardanam	شهر
𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀	viyaxna	نام ماه دوازدهم هخامنشی
𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀	hamaranam	جنگ - نبرد
𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀	aniya	دیگری
𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀	azdā	آشکار
𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀	sakatā	سپری شده بود
𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀	atarsa	ترسید
𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀	adukanaiša	نام ماه نخست هخامنشی
𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀	asaham	گفتم
𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀 𐬱𐬀	Maniyāhaiy	بیاندیشی

تهیه و تنظیم

فرهاد نیلوفری

1389/6/3

www.yasna.tk

www.zbastani.blogfa.com

منابع:

راهنمای زبانهای باستانی دکتر محسن ابوالقاسمی

راهنمای زبان فارسی باستان دکتر چنگیز مولایی

فرمانهای شاهنشاهان هخامنشی نارمن شارپ

www.yadegar.ir

yasna33@yahoo.com